

Ujel bi ga in bi ga dal zapreti v ječo, kamor zapirajo divje lovce. Zboji se Inja in zaraditega počaka, da pride lovec Vojec k njemu.

Lovec Vojec ga gleda ves začuden. »He, ti si, Košutnikov Inja?« ga vpraša, ko stopi k njemu. »Kaj pa delaš tukaj na Policah, há?«

Inja povese oči in se zboji presunljivega lovčevega pogleda. »Tukaj sem ... tukaj sem,« zajeclja. A izprevidi že, da se mora obnašati pogumno, sicer ga lovec da zapreti. Zato dvigne glavo in pogleda Voju v obraz. »Drvar sem doli v Kotu,« reče mirno. »Pa sem prišel sem gor, da si natrgam planink. A niti ene nisem dobil.«

»Hm,« pomisli lovec Vojec in ga še vedno gleda presunljivo. »Poznam te, Inja. Dobrih, poštenih staršev otrok si ... Kje boš našel v tem času planink? Ali ne veš, da so že odcvetele? Čudno, čudno ... Povej mi odkritosrčno, ali si prišel sam sem gor? Ali ni bil nemara tudi drvar Lojz s teboj? Ha, Inja? Povej odkritosrčno!«

Inja se je zmedel nekoliko. Toda napel je spet vse moči, da se pokaže popolnoma mirnega. Ve, v kakšni nevarnosti da je in z njim, da lovi'z in Klemuc. Zardi nekoliko, ko pomisli, da se mora zlagati. Sram, je ... Pa odvrne s prav mirnim glasom: »Sem sam prišel. Nisem videl Lojza. Menda je šel v vas ...« Grda laž!

»Hm,« zmaje lovec Vojec z glavo in nadaljuje potem, kažoč na strme vrhove Polic: »Pa si slišal streljati tam gori?«

»Slišal,« pritrdi Inja. »Kar strah me je bilo ... Kaj nisi streljal ti, Vojec?«

»Kaj tebi mari!« se obregne lovec Vojec. »Povej mi natanko, ali si videl človeka v skalovju? Ali veš, na kateri strani je počil strel?«

»Na oni,« reče deček in pokaže ravno na nasprotno stran. »Tam je streljal nekdo ... Prav dobro se je slišalo sem dol.«

Lovec Vojec premeri fanta še enkrat z očmi. Nevoljno zgane z glavo in odide. A ne gre v ono stran, kamor je pokazal Inja. Gre naravnost po tisti stezi, po kateri sta bila šla davi Lojz in Klemuc. Svojo dolgo palico vrže v stran, pa se prične plaziti po strmem skalovju navzgor ...

ŠKRJANČEK.

K nebu dviga se škrjanček drobni,
glasno žvrgoli:

»Ej, zaspanka, zlata zarja,
kje si, kje si ti!«

Vstane izza gore vsa zaspana
zarja in zardí,

smeje zarji se škrjanček:

»Kdo je pridnejši, zaspanka ti?«

Jak. Soklič.

